

en ligesaa god Balance i Kassen, eller om der vil være de fornødne Pengemidler tilstede til at dække de bestemte Udgifter. Jeg kunde nu i det Mindste ikke forstaa den høitærede Finantsminister anderledes, naar han udtalte sin meget store Betænktheds Ved at indlade sig paa Bygningen af de vestjydske Jernbaner, forudsat at han ikke fik andre Pengemidler til sin Raadighed end dem, som Finantslovsforlaget giver ham; end som at han mente, at dette ikke vilde være Tilfældet. Denne Betænktheds høitærede Finantsminister har imidlertid ikke røkket min Tro paa, at der i Genhold til det foreliggende Finantslovsforlag vil være Pengemidler tilstede i rundeligt Maal. Jeg har ikke kunnet finde, at den høitærede Finantsminister har saa Henseende i det andet Thing har anført, og jeg har heller ikke hørt, at han her i dette Thing har fremført nogen virkelig Grund, hvorfor det skulde være umuligt, ja endfige vænsfæltigt for ham, at afhænde det pådrejede Beløb af Reservecapitalen. Men det maa jo være dette, der bliver det Afgjørende, forsaavidt Spørgsmaalet er om, hvorvidt Pengemidlerne virkelig kunne komme tilstede i Genhold til Finantslovsforlaget. Den høitærede Minister har vel fremført en Betragtning om, hvorvidt det var rigtigt eller ikke at opspise af Formuen — og denne Betragtning har jeg allerede drøjet ved, men jeg har ikke set eller hørt, at den høitærede Finantsminister har angivet nogen Grund, hvorfor det skulde være vænsfæltigt at realisere det Beløb af 3 Millioner af Reservecapitalen, som det egentlig her gjælder om. Der staar vel i Finantslovsforlaget 4 Millioner, men det maa læses som 3, idet den ene Million ligger i Kassen. Ser man hen til, af hvilken Bestaaelse Reservecapitalens Aktiver ere, saa forekommer det mig saa meget utroligere, at der skulde være nogensomhelst Vænsfæltighed med Hensyn til dette Punkt. Naar man ser hen til, hvor forskjelligartede disse Aktiver ere, saa forekommer det mig aldeles usædvanligt, at der ikke uden Vænsfæltighed skulde kunne realiseres et saa stort Beløb af dem. Jeg kan kun sige, at hvis det virkelig skulde forholde sig saa, at der trods det, at Kursene paa disse Papirer, som paa alle andre Papirer ere gaa-

ede saa overordentlig frem i den senere Tid, alligevel skulde være Vænsfæltigheder tilstede i saa Henseende, saa maa Reservecapitalens Aktiver være placerede paa en meget uheldig Maade. Naar man med de stadig stigende Kursier for Die kan have Tvivl om, at det vil være muligt at ud af vor Reservecapital 30 Millioner at realisere 3 Millioner, saa kan jeg ikke se Andet end, at Reservecapitalen efter min Overbevisning slet ikke svarer til sin Hensigt, og hvad skulle vi saa med en Reservecapital. Jeg stiller derfor det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister: Hvori bestaar Vænsfæltigheden i nu eller rettere til den 1ste April at realisere 3 Millioner af Reservecapitalen? Jeg maa bede den høitærede Finantsminister om at undersøge, at jeg først nu erindrer, at han i det andet Thing har udtalt, at vel være Kursene for de Papirer, hvorom der her er Tale, for Tiden høiere end dem, som vi længe have kjendt til, men at der ikke var nogen Garanti for, at de vilde holde sig. Jeg anser det fornuddent at udtale dette, da jeg for jagde, at den høitærede Minister slet ikke havde anført i saa Henseende. Men jeg spørger, om der da ikke er den samme Usikkerhed tilstede med Hensyn til enhverjomhelst fremtidig Finantsoperation. Jeg tror i det Mindste ikke, at der kan nævnes nogen, hvor man kan bevæge sig med større Sikkerhed.

Da den høitærede Finantsminister for udtalte, og som det forekom mig, særligt betegnede, at hans Betænktheder ved at afslutte Kontrakt om de jyske Jernbanebygninger vilde være fjernede, naar han fik det Supplement til Statsindtægterne, som han har begjært i et særligt Lovforlag, der endnu ligger for i det andet Thing, saa maa jeg tilsaa, at jeg ikke kunde Andet end komme til at tænke tilbage paa de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted her i Thinget, og hvorunder netop ogsaa Spørgsmaalet om de vestjyske Jernbaner fattes i noie Forbindelse med en Indkomstskat. En saadan direkte Forbindelse benægtede den høitærede Finantsminister den Gang, at der var tilstede. Det forekommer mig imidlertid, at det efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne fra den høitærede Ministers Side om Jernbanebygningerne og om den omtalte særlige